

10. Den 21. august 1979 udsendte regeringen en erklæring om kerneenergi. I erklæringen udtaltes bl.a.:

»Regeringen finder det hensigtsmæssigt, at et af folketinget vedtaget lovforslag om tilladelse til anlæg af kernekraftværker forelægges for befolkningen ved en folkeafstemning efter reglerne i grundlovens § 42. Det er regeringens opfattelse, at man inden afgørelsen skal give befolkningen og folketinget det bedst mulige grundlag for at tage stilling. I dette grundlag bør indgå de samfundsøkonomiske, beskæftigelsesmæssige, erhvervsmæssige og sociale virkninger af en anvendelse af kernekraft samt en tilsvarende vurdering af konsekvenserne af, at man alene baserer energiforsyningen på anvendelse af andre energiformer. Redegørelsen vil også tage sigte på at belyse de nævnte forhold i de nærmeste industrilande. Regeringen har opfordret formandskabet for Det økonomiske Råd til at påtage sig denne opgave med henblik på færdiggørelse inden for ca. 8 måneder.«

Justitsministeriet

Den 31. januar 1986

Spørgsmål 15 af 31. januar 1986:

»Kan justitsministeren oplyse, hvorvidt der i overskriften i andre lovforslag er anvendt formuleringer, der omend indholdsmæssigt er identiske med den formelt korrekte tekst, så rent sprogligt betjener sig af helt andre udtryk.«

Svar:

Af statsministercirculære af 24. marts 1952 om udformningen af love m.v. fremgår det i pkt. 2, at titlen bør være så kort som muligt, at titlen bør dække bestemmelsens hovedindhold, og at overflødige ord bør undgås.

Det følger endvidere af justitsministeriets vejledning nr. 224 af 15. oktober 1969 om sproget i love og andre retsfor skrifter og anvisningerne i Juridisk Grundbog bind I, side 21 ff, at

»der bør tilstræbes et lovsprog, der er enkelt og jævnt med hensyn til såvel ordvalg som sprogstil, og at det herunder bør undgås at anvende »tekniske« definitioner, begrebskonstruktioner og henvisninger til andre love.«

Det sker derfor ikke sjældent, at titlen på en lov, der gennemfører eller vedrører en international aftale, affattes anderledes end selve betegnelsen på den internationale aftale. Som nyere eksempler kan nævnes:

1) Lov nr. 690 af 14. december 1977 om »valg af danske repræsentanter til Europa-parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling)«

Denne lov blev vedtaget med henblik på, at Danmark kunne ratificere: »Akt om almindelige direkte valg af repræsentanterne i forsamlingen.«

2) Lov nr. 259 af 28. maj 1984 om »ændring af Grønlands status i forhold til EF m.v. (Udtræden og associering).«

Loven blev vedtaget med henblik på, at Danmark kunne ratificere: »Traktat af 13. marts 1984 om ændring af traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber for så vidt angår Grønland.«

3) Som det seneste eksempel herpå kan nævnes:

Forslag til »lov om EF-domskonventionen m.v.«, der er fremsat af justitsministeren den 15. januar 1986.

Lovforslaget er fremsat med henblik på, at Danmark kan ratificere: »Konvention af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, med senere ændringer.«

Til belysning af praksis vedrørende disse bestemmelser kan det oplyses, at der ikke forud for vedtagelserne af de tre ovennævnte rapporter om EPS-samarbejdet er sket forelæggelse for Grønland og Færøerne af aftalerne.

Traktaten om EPS-samarbejde omfatter hele riget, men vedrører ikke særligt Grønland og Færøerne. Traktaten om EPS-samarbejdet forudsætter ikke dansk gennemførelseslovgivning og således heller ikke lovgivning på Grønland eller Færøerne.

På den baggrund og da der som nævnt i det væsentlige alene er tale om en sammenfatning i en traktat af allerede bestående internationale aftaler, er det besluttet, at der ikke skal afholdes vejledende folkeafstemning på Grønland og Færøerne.

Statsministeriet